

[Finansministeren.]

regeringen i mellemtiden herom fremsatte forslag formentlig givet tilstrækkeligt svar, og jeg behøver næppe i dag at gå nærmere ind på dette spørgsmål.

Den ærede konservative ordfører kom endvidere med en klar udtalelse om toldspørgsmålet og fandt grund til at beklage, at vi stadig ikke får en tiltrængt revision af vor forældede toldlovgivning. Han omtalte i denne forbindelse andre landes hårdhændede handelsmetoder og nævnte eksempler som eksportpræmier og dumping af forskellig art. Såvidt jeg kan se, er der herefter — jeg kan måske sige: igen — enighed mellem det ærede medlems parti og mit parti om de forholdsregler, der tiltrænges på dette punkt, og jeg ser heri et godt varsel for de forhandlinger, som nu skal påbegyndes i toldkommissionen.

Vedrørende udgiftsbesparelser udtalte det ærede medlem hr. Thestrup, at vi skulle til at være fedtede, men dog på den anden side måtte sørge for, at vor sociale standard ikke blev forringet. Jeg forstod den ærede ordførers udtalelser derhen, at han ikke regner med mulighed for nogen direkte besparelser på de sociale budgetter, men at han først og fremmest ville slå fast, at nye udgifter kunne han ikke gå med til. Løvrigt udtalte det ærede medlem, at hans parti var tilhænger af en folkepension, når det blev en ordning, der finansielt kom til at hvile i sig selv. Jeg må ærligt tilstå, at jeg ikke rigtig fatter, hvad der menes hermed, hvis det da ikke skal forstås sådan, at der svarende til de årlige udgifter ved en eventuel folkepensionering må fremskaffes dækning gennem nye indtægter for statskassen. Hvis dette er forståelsen, så svarer den ganske til de forestillinger, jeg selv har gjort mig, og som bl. a. kom til udtryk i den tale, jeg holdt i Nakskov den 7. november.

Medens det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard henviste til forsvarsudgifterne som et område, hvor yderligere besparelser kunne opnås, havde det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen ikke andet at foreslå end en yderligere begrænsning af boligtilskuddet. Jeg finder anledning til at spørge det ærede medlem, om dette skal forstås således, at han mener, at det nødvendige yderligere overskud på statsbudgettet for det

kommende år udelukkende kan tilvejebringes ved besparelser på dette felt.

Om forudsætningerne for at lempe kreditforholdene udtalte det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen også, at realkreditkommissionens betænkning nu må gøres færdig, og han fremdrog grundskyldskommissionens betænkning og anførte, at dens offentliggørelse kunne vanskeliggøre finansieringsforholdene for landbruget. Om dette sidste kan jeg kun sige, at det altid har været skik og brug, at en minister offentliggør betænkninger fra kommissioner, når disse endelig bliver færdige med deres arbejde.

Med hensyn til tidspunktet for afslutning af realkreditkommissionens arbejde kan jeg henvise til de oplysninger, som denne kommissions formand, ordføreren for det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Thestrup, allerede har givet under debatten forleden. Hvad selve sagens realitet angår, synes jeg nok, at det er værd at understrege, at den gradvise lempelse af kreditstramningen, som der er enighed om at stræbe mod, næppe beror på, om der sker en ændring af lovgivningen om realkredit. En sådan lovændring har navnlig betydning for landbruget og vel specielt betydning for de landbrugere, som står overfor at skulle erhverve ejendom. Lettes adgangen til kredit for denne gruppe, følger jo ikke heraf nogen almindelig løsning på erhvervenes finansieringsvanskeligheder.

Til belysning af landbrugets nuværende kreditvilkår udtalte det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen endelig, at han havde regnet ud, at landbrugets samlede lån er steget med lidt over 30 pct. fra 1939 til 1951. Samtidig var bankernes udlån steget med lidt over 140 pct. Det ærede medlem drog heraf følgende slutning — sp. 1191:

„Dette viser altså, at fordi landbruget hovedsagelig har været henvist til realkredit, har det ligget bagefter i kapløbet om de disponible lånemidler.“

Jeg kan ikke nære mig for at spørge, hvorledes professoren i nationaløkonomi af samme navn ser på denne udtalelse?

Udviklingen i landbrugets samlede gæld fra 1939 til i dag er resultatet af to modgående bevægelser: nemlig på den ene side en del landbrugs optagelse af nye lån — og det drejer sig navnlig om de ejendomme, som